

14/12

A

Aan de Heer Minister

Betreft: besprekingen te Brussel inzake het buitentarief

- I. Overeenkomstig mijn belofte U voor de Ministerraad van a.s. maandag in te lichten over de ontwikkeling van de besprekingen inzake het buitentarief te Brussel, moge ik U hierbij de tekst doen toekomen, die naar aanleiding van de discussies voorlopig is opgesteld. Het systeem, dat thans, als een mogelijkheid van compromis, ter tafel ligt, kan als volgt worden samengevat.
- ./.
1. Als buitentarief zal voor elke post gelden het rekenkundig gemiddelde van de toegepaste rechten in de vier douane-gebieden, mits dit gemiddelde niet hoger is dan 3 voor grondstoffen en niet hoger dan 10 voor halffabrikaten. Voor eindprodukten zal geen maximum gelden.
2. Ieder land zal een aantal tariefposten, tezamen betrekking hebbende op niet meer dan 7% van zijn invoer uit derde landen, kunnen aanwijzen, waarover onderhandelingen moeten plaatsvinden, teneinde tot een ander cijfer te komen dan uit punt 1 zou voortvloeien. Deze onderhandelingen tussen de deelnemende staten worden door de Europese Commissie op gang gebracht en moeten voor het einde van de eerste étape worden beëindigd. Is dan nog geen resultaat bereikt, dan zal de Raad van Ministers, op voorstel van de Commissie, met een gequalificeerde meerderheid beslissen. De Commissie zal bij haar voorstellen bepaalde beginselen, in art. 20 laatste alinea aangeduid, in acht moeten nemen.
3. Het reeds in de oorspronkelijke voorstellen opgenomen art. 24, de zg. 5% regeling, blijft gehandhaafd.
- II. In hoofdzaak onderscheidt dit systeem zich van wat in het rapport Spaak en het projet d'articles was voorgesteld, doordat het bij de berekening van het rekenkundig gemiddelde geen voorafgaande decapitatie toepast (waarvoor de cijfers 5-15-30 in de ministerraadsnota genoemd, zouden hebben gediend),

- maar -

gunstig

maar maxima stelt, althans voor grondstoffen en halffabrikaten om het rekenkundig gemiddelde te corrigeren. Voorts is punt 2 (de mogelijkheid van onderhandelingen op een beperkt aantal posten) nieuw.

Op het eerste gezicht lijkt het systeem aantrekkelijk door de maxima van 3 voor grondstoffen en 10 voor halffabrikaten. De waarde van die maxima is echter afhankelijk van de indeling der goederen in die categorieën. Aan de opstelling van een lijst daarvoor wordt met speed gewerkt.

Voorts zijn er nog twee andere onzekere factoren: ten eerste stellen de Fransen voor, in bepaalde gevallen niet de toegepaste, maar de nominale rechten in het rekenkundig gemiddelde te betrekken. Zij hebben daarbij het oog op een aantal posten, waarvoor het recht is opgeschort, omdat voor het betreffende produkt quantitatieve restricties of een invoermonopolie bestaat. Een lijst van die posten wordt eveneens opgesteld. Ten tweede wensen de Fransen, dat bij de berekening van het rekenkundig gemiddelde in een aantal gevallen (vnl. halffabrikaten en eindprodukten) rechten van minder dan 3 punten niet zullen meetellen, indien in het betrokken land dat produkt niet of slechts op een geringe schaal wordt voortgebracht. Ook van die gevallen zal een lijst worden geproduceerd.

Pas als deze lijsten ter tafel liggen, kan men zich een duidelijk oordeel over de mérites van dit mogelijke compromis vormen. Alle delegaties hebben om die reden dan ook een algemene reserve uitgesproken.

III. De reserve van de Nederlandse delegatie hangt bovendien nog samen met twee andere facetten van de zaak. Ten eerste zou, in de gedachtengang van de meeste andere delegaties, dit systeem niet van toepassing zijn op de landbouw. Ten tweede is dezerzijds voorgesteld, maar door de andere delegaties nog allerminst aanvaard, een clause op te nemen, die waarborgt dat grondstoffen en halffabrikaten nooit overbelast kunnen worden (de tweede voorwaarde in de ministerraadsnota gesteld; zie het Nederlandse voorstel in art.20 par.4).

IV. Men kan de vraag stellen, of het in dit stadium nog veel nut heeft, dat de Ministerraad zich zou uitspreken over de nota dd.5 december jl.. M.i. is dat wél het geval. Het resultaat, dat bij de toepassing van de in die nota bepleite minimum-waarborgen verkregen zou worden, kan de delegatie in elk geval tot rechtsnoer dienen bij de voorlopige beoordeling van nieuwe voorstellen. Voor de aanvaarding van een of ander systeem, dat essentieel van het in de ministerraadsnota bepleite afwijkt, zal uiteraard in een nieuwe nota goedkeuring moeten worden gevraagd.

14 december 1956

mr.H.H.Maas

c.c. dr.J.Linthorst Homan
mr. C.W.Fock (Alg.Zaken)